

Appel iværksat den 2. februar 2021 af BSH Hausgeräte GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 2. december 2020 i sag T-152/20, BSH Hausgeräte GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-67/21 P)

(2021/C 252/11)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: BSH Hausgeräte GmbH (ved Rechtsanwalt S. Biagosch)

Den anden part i appelsagen i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 12. maj 2021 besluttet, at appellen ikke admitteres, og bestemt, at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 15. februar 2021 af easyCosmetic Swiss GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Enedommer) den 9. december 2020 i sag T-858/19 — easyCosmetic Swiss GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-93/21 P)

(2021/C 252/12)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: easyCosmetic Swiss GmbH (ved Rechtsanwalt D. Terheggen og Rechtsanwältin S.E. Sullivan)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og U.W.I. Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations GmbH

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 20. maj 2021 forkastet appellen og truffet afgørelse om, at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Mercantil nº 7 de Barcelona (Spanien) den 11. marts 2021 — AD m.fl. mod PACCAR Inc, DAF TRUCKS NV og DAF Trucks Deutschland GmbH

(Sag C-163/21)

(2021/C 252/13)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Mercantil nº 7 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: AD m.fl.

Sagsøgte: PACCAR Inc, DAF TRUCKS NV og DAF Trucks Deutschland GmbH

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/104/EU af 26. november 2014 om visse regler for søgsmål i henhold til national ret angående erstatning for overtrædelser af bestemmelser i medlemsstaternes og Den Europæiske Unions konkurrenceret ⁽¹⁾ fortolkes således, at fremlæggelsen af relevante beviser alene henviser til dokumenter, som er i den sagsøgte eller tredjemands besiddelse, og som er forud eksisterende, eller omfatter artikel 5, stk. 1, derimod ligeledes en mulighed for fremlæggelse af dokumenter, som den part, hvortil anmodningen om informationer er rettet, skal oprette *ex novo* ved aggregering eller klassifikation af informationer, viden eller oplysninger, som vedkommende er i besiddelse af?

⁽¹⁾ EUT 2014, L 349, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Düsseldorf (Tyskland) den 23. marts 2021 — Nokia Technologies Oy mod Daimler AG

(Sag C-182/21)

(2021/C 252/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nokia Technologies Oy

Sagsøgt: Daimler AG

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Continental Automotive GmbH, Continental Automotive Hungary Kft., Bury Sp. z.o.o., TomTom Sales B.V., VALEO Telematik und Akustik GmbH (tidligere Peiker acoustic GmbH), Robert Bosch GmbH, Huawei Technologies Deutschland GmbH, TomTom International B.V. og Sierra Wireless S.A.

Præjudicielle spørgsmål

A Gælder der en forpligtelse til prioriteret licensering af leverandører?

1. Kan en virksomhed på et efterfølgende omsætningstrin i forbindelse med et patentkrænkelssøgsmål med påstand om undladelse af patentkrænkelsen anlagt af indehaveren af et patent, der er essentielt for en standard fastsat af et standardiseringsorgan (SEP), idet indehaveren har indgået en uigenkaldelig forpligtelse over for dette organ til at indrømme tredjeparter licens på FRAND-vilkår, gøre gældende, at der foreligger misbrug af en dominerende stilling som omhandlet i artikel 102 TEUF, hvis den standard, for hvilken det omtvistede patent er essentielt, eller dele heraf, allerede implementeres i et forprodukt, som sagsøgte anvender, idet patentindehaveren nægter at indrømme de leverandører af dette forprodukt, som er villige til at tage licens, en egen ubegrænset licens til alle patentretligt relevante anvendelsesformer på FRAND-vilkår for produkter, der implementerer standarden?
  - a) Gælder dette navnlig, når det er i overensstemmelse med skik og brug i den pågældende branche, som distributøren af slutproduktet tilhører, at retstilstanden vedrørende intellektuel ejendomsret for de patenter, som leverandørkomponenten anvender, afklares ved, at leverandørerne tager licens?
  - b) Gælder der en ret til prioriteret licensering over for leverandørerne på *alle* trin i leverandørkæden eller kun over for den leverandør, der går umiddelbart forud for distributøren af slutproduktet i sidste led af værdikæden? Er det afgørende også i denne henseende forretningsmæssig skik og brug?